

ЛАЗАРЕВ

Леонід Віталійович

Випускник
металургійного факультету (1981)

Голова наглядової ради
ПАТ «Верхньодніпровський машинобудівний
завод».

Заслужений машинобудівник України

Народився 23 березня 1959 р. в м. Дніпродзержинську в родині Любові Миколаївни та Віталія Максимовича Лазаревих. У 1976–1981 рр. навчався на металургійному факультеті Дніпродзержинського індустріального інституту за спеціальністю «Металургія та технологія зварювального виробництва». У 1994 р. Леонід Віталійович здобув другу вищу освіту за спеціальністю «Економіка і управління в машинобудуванні» в Харківському державному економічному університеті.

Після закінчення ДДТУ Л. В. Лазарев розпочав трудову діяльність на Дніпродзержинському вагонобудівному заводі («Дніпровагонмаш»), де пропрацював 25 років, із 1981 до 2006 р. У 1981–1983 рр. був майстром, у 1985–1988 рр. — заступником начальника зварювально-складального цеху промислових вагонів, а в 1988–1997 рр. — начальником цього цеху. З 1997 до 2006 р. Леонід Віталійович обіймав посаду генерального директора ПАТ «Дніпродзержинський вагонобудівний завод».

Із 2007 р. й донині є головою наглядової ради ПАТ «Верхньодніпровський машинобудівний завод» — універсального машинобудівного підприємства, яке виробляє широку номенклатуру спеціального технологічного обладнання для машинобудівних підприємств, агропромислового комплексу та металургійної галузі промисловості. Завод виготовляє вагони (хопери, платформи, вагон-самоскид (думпкар) 68 т, спецвагони, спецсостав для перевезення рейкових плітей РС-800-П), устаткування для ремонту вагонів, запасні частини до вантажних вагонів (деталі автотягача пристосування, деталі двовісних візків ЦНИИ-ХЗ-0, деталі напіввагона, деталі вагона для котунів, деталі вагона-самоскида (думпкара) 2ВС-105, зварні металоконструкції вагонів тощо), обладнання для вагонобудування (стенди збирання та зварювання, устаткування для клепання хребтових балок, стенд правки грибоподібності двотаврів і хребтової балки, кантувачі, кондуктори, устаткування для виробництва трианглея), металургійне устаткування (установка імпульсного формування ливарних форм, машина відцентрового литва валків МЦВР-1, машина кулеливарна кокільна карусельна МШКК-1 тощо), папероробне й агропромислове устаткування.

Багаторічний досвід проектування та виготовлення широкого спектру продукції машинобудування, на-

явність потужного інженерно-технічного потенціалу та виробничої бази створюють сприятливі умови для динамічного розвитку науково-технічних і торговельних зв'язків ПАТ «ВМЗ» із вітчизняними та зарубіжними партнерами. Сьогодні завод має ринки збуту не тільки в Україні: він постачає свою продукцію до Росії, Білорусі, Молдови, Закавказзя, Прибалтики, держав Східної Європи, Близького та Середнього Сходу, Середньої Азії. Обладнанням заводу оснащені практично всі підприємства целюлозно-паперової промисловості країн СНД та багатьох інших.

У 2001 р. за значний особистий внесок у розвиток виробництва, впровадження нових форм господарювання й освоєння випуску нових видів продукції Леонід Віталійович Лазарев відзначений почесним званням «Заслужений машинобудівник України».

Ведучи мову про роль рідного навчального закладу у своєму професійному житті, Л. В. Лазарев зауважує, що ДДТУ навчає студентів передовсім дорогоцінного вміння самостійно визначати власні пріоритети, цілі та завдання, а також встановлювати їх для інших людей, колег, підлеглих. Це один неоціненний дар університету — звичка постійно самовдосконалюватися, самотужки поповнювати багаж власних знань, учитися та вміти знаходити потрібну інформацію. Ці риси Леонід Віталійович вважає життєво необхідними як для керівника-виробничника, так і для людини, яка мусить організувати до роботи певний колектив. Він переконаний, що ніколи не буває повністю виграних або програних ситуацій, тому головне гасло його життя: «Дій і борися!».

Пристрасть до пізнання нового та розширення горизонтів є однією з визначальних рис Леоніда Віталійовича не тільки у професійному, а й в особистому житті. Саме тому його ваблять мандрівки світом та історичними місцями України — адже це можливість збагатитися новими враженнями та знаннями, подивитися на речі, здавалося б, давно відомі зовсім іншим поглядом.

Одружений. Разом із дружиною Людмилою виховали сина Івана, який, за прикладом батька, вирішив здобути вищу освіту в стінах Дніпродзержинського національного технічного університету, на економічному факультеті якого навчався упродовж 1999–2004 рр. Сьогодні подружжя Лазаревих має двох онучок: Марію та Віру.